

чу Іисусъ, почуди ся на него ; и обѣрнѣ ся та рече на идущій-тъ слѣдъ него народъ : Казувамъ ви, нито въ Израїля на мѣрихъ толкози вѣрж. И когато проводени-
тѣ ся завѣрнѣхъ въ кѣщи, намѣрихъ бол-
ный-тъ слуга оздравѣль.

А въ слѣдующій-тъ день отходиша Иисусъ въ градъ нарицаемъ Наинъ ; и съ него вървѧхъ мнозина отъ ученицы-тѣ му и народъ много. И когато наближи до вратата градскы, ето, изнасяхъ па вѣнъ мъртвецъ, сынъ единороденъ па майка си ; и тя бѣ вдовица ; и народъ много отъ града-
дѣ-тѣ имаше съ неїж. И като ѹж видѣ Господь, смили ся за неїж, и рече ѹ : Недѣй плака. И приближи та похванѣ посило-то ; а посащи-тѣ ся спрѣхъ ; и рече : Момче, тебѣ казувамъ, ^бстани. И мъртвый-тѣ ся подигнахъ и сѣдихъ, и наченѣ да говори ; и да-
де го на майка му. И страхъ «обзѣ всички-
тѣ, и славахъ Бога, и казувахъ : Пророкъ величъ ся повдигнѣ между настъ ; ^ди, Богъ посѣти свои-тѣ людіе. И расчу ся това сло-
во за него по всичкѣ Іудеїж, и по всичкѣ-
тѣ околностъ.

И «звѣстихъ Іоанну ученици-тѣ му за всичко това. И призова Іоанинъ двамина отъ ученицы-тѣ си, та проводи при Іисуса, да му кажатъ : Ты ли си който иде, или друго-
го да очаквамъ ? И като дойдохъ при него человѣци-тѣ, рекохъ : Іоанинъ Крести-
тель ны проводи до тебе, и казва : Ты ли си който иде, или другого да очаквамъ ? И въ сѣющій-тѣ часть исцѣли мнозина отъ болести и немощи, и отъ лукавы духове,
и на мнозина слѣпы подари прогледуваніе.

И ^жответвори Іисусъ и рече имъ : Идѣте и

^б Гл. 8; 54.
Іоан. 41; 45.

Дѣян. 9; 40.
Рим. 4; 47.

^в Гл. 4; 65.

^г Гл. 24; 49.
Іоан. 4; 49.
6; 44. 9; 47.

^д Гл. 4; 68.

е Мат. 44; 2.

^ж Мат. 44; 4.